

למנוח ה' בלתי מוגה
הנחת ה' בלתי מוגה
כס"ד ש"פ וישב כ"ף כסלו ה'תש"ד מ.

הנחת ה' בלתי מוגה
כס"ד ש"פ וישב כ"ף כסלו ה'תש"ד מ.

הנחת ה' בלתי מוגה
כס"ד ש"פ וישב כ"ף כסלו ה'תש"ד מ.

כס"ד ש"פ וישב כ"ף כסלו ה'תש"ד מ. הנחת ה' בלתי מוגה
סוף בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, וידוע המאמר בזה
נאמר לפני ארבעים שנה, בי"ט כסלו תר"ש דע"פ מארז"ל
עד ארבעים שנים לפני דקא אינש אדעת' דרבי, מובן, שבהגיע
שנת הארבעים ישנו הענין דקאי אינש אדעת' דרבי, אלא שמוכן שענין זה
אינו מעצמו אלא דוקא ע"י הניצוה והלימוד בהמאמר, דע"י
שמתייניני ולמודים הרי האותיות מחכימות ומאירות וכ"י עד שנעשה
קאי אינש אדעת' דרבי, והנה במאמר זה (ד"ה פדה בשלום חד"ש)
מדויק מהו הענין שהפדי, היתה בשלום דוקא, וגם מהו שנותן טעם
שצ"ל פדי בשלום, דמכ"י דשלום הוא האופן היותר טוב בהפדי, הרי
פשוט שצריך להיות בשלום דוקא ומה צריך לנתינת טעם דברבים היו
עמדי, והנה בהמשך המאמר שם (בהמאמר דש"פ וישב) מדויק
ג"כ, במ"ש שלום רב לאוהבי תורת ואין כמו מכשול, מה ענין שלום
רב ואין מספיק שלום סתם, וגם מהו שנאמר (לאוהבי תורתך, והרי
תורה היא ענין השי"ך להבנה והשגה ולימוד, והי' לו לומר ללומדי
תורתך, וגם מהו החידוש דשלום רב לאוהבי תורתך ואין כמו מכשול,
הרי התורה בכלל מגינה ומצילה, ולשם מה צריך אותה תורתך דקא
כדי שיהי' אין כמו מכשול.

והנחה בעבודה זו יש ב' אופנים. אופן א' הוא העבודה בדרך מלחמה
והתלבשות בהמתברר, שזהו ענין עבודת התפלה, שהתפלה היא
המביאה את כל צרכי האדם, וכ"כ צרכיו הם בבחי' נהמא
והנחה בעבודה זו יש ב' אופנים. אופן א' הוא העבודה בדרך מלחמה
והתלבשות בהמתברר, שזהו ענין עבודת התפלה, שהתפלה היא
המביאה את כל צרכי האדם, וכ"כ צרכיו הם בבחי' נהמא
הנחה בעבודה זו יש ב' אופנים. אופן א' הוא העבודה בדרך מלחמה
והתלבשות בהמתברר, שזהו ענין עבודת התפלה, שהתפלה היא
המביאה את כל צרכי האדם, וכ"כ צרכיו הם בבחי' נהמא
הנחה בעבודה זו יש ב' אופנים. אופן א' הוא העבודה בדרך מלחמה
והתלבשות בהמתברר, שזהו ענין עבודת התפלה, שהתפלה היא
המביאה את כל צרכי האדם, וכ"כ צרכיו הם בבחי' נהמא

אפנים חרכא לכוונתו, היינו ענין של בירור בדרך מלחמה דוקא. והגם
שנאמרו 14 כי תצא למלחמה על אויבך, היינו 16 שכבר באצחו למלחמה
הוא נמצא על אויבך ולמעלה ממנו, מ"מ עייני יש מציאות של
אויבך, וצריך למלחמה מיוחדת, וזהו ענין התפלה, שבפשוט ענינה
בקשת צרכיו כנ"ל, וגם ברוחניות היא סולם מוצב ארצה 16 דקא,
היינו שמתלבשת בעניני ארץ כו' (אופן הב' היא העבודה שע"י לימוד
התורה, שהבירור שנעשה על ידי התורה, הוא, שלא בדרך התלבשות
בלבושי המתברר, אלא בדרך שלום ולמוח, בירור שמלמעלה למטה
וזהו מה שהתורה נמשלה (ראש) ואינה מקבלת סומאה כו' 17. וזהו מ"ש
ר"י 18, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר 19 וכל בניך לימודי
ה' ורב שלום בניך, כי ע"י לימוד התורה פועלים שלום בעולם.
וכדאיתא במדרש 20 (הובא בהמאמר 21) שלפניך יקראו ישראל בשם
השולמית, לפי שעושים שלום ביני עולמי, כי ישראל הם לימודי
ה', וע"י התורה בפרט הם עושים שלום בעולם, וכמ"ש 22 ה' עוז לעמו
יתן ה' יכרך את עמו בשלום, היינו שלום שלום אמיתי הנעשה ע"י התורה
דאין עוז אלא תורה 23. (וענין זה נאמר ג"כ בסיום התפלה) אחרי
מארוז, א"ר אלעזר א"ר חנינא, ח"ח מרבים שלום בעולם כו', כי
תפלת עלינו מגוף התפלה.

אפנים, אעפ"כ הנה השלום הנעשה ע"י התורה הוא שלום סתם. דאף
שהוא למעלה מבירור בדרך מלחמה, מ"מ אי"ז שולל לגמרי שיש
מציאות של מנגד, אלא רק שהמנגד אינו במלחמה עמו.
ולמעלה מזה הוא בחי' שלום רב, שהמנגד בסל לגמרי. (וענין זה נמצא
ע"י אוהבי תורתך דוקא. והענין הוא, דנהג ענין האהבה רומז לענין
התפלה, וכמאמר 24 לית פולחנא כפולחנא דרזימוחא, דעיקר עבודת
התפלה היא באהבת ה', דוקא כאשר לימוד התורה הוא בהקדמת
התפלה או התורה פועלת שתי' לא רק שלום סתם אלא שלום רב.
וזהו גם משארז"ל 25, שצ"ל ברכו בתורה החלה, דענין ברכת התורה
הוא המשכת נותן התורה בתורה, שזהו גם ענין התפלה מלשון התפלה
כלי חרס 26, שמתחבר ומתאחד עם נותן התורה כו'. וזהו גם חוכן
ברכת התורה בפשוט, ונתן לנו את תורתו, דאף שהלשון נותן מורה
ע"י חז"ל קפח, ב. 14 תנא כא, י. 15 ראה לקי"ת תנא לו, דע"א.
16 לשון הכותב כה, יב. ראה חז"א רסו, א. ובכ"מ. 17 ברכות כב, א.
18 סוף ברכות, וש"ג. 19 ישעי' נד, יג. 20 שוש"ר רפ"ז. 21 סו"מ
תש"ד שם ע' 79. 22 תהלים כט, יא. 23 ראה ויק"ר פ"א, ה. יל"ש בשלח
רמז רמד. שוש"ר פ"ב, ג. מדרש תהלים ע"פ. ועוד. 24 ראה חז"ב נה, ב.
ח"ג רסו, א. ראה לקי"ת שלח מב, ג. 25 גדרים פא, א. ב"מ פח, ריש
ע"ב. 26 כלים פ"ג מ"ה. ראה חז"א עט, סע"ד.

הנחת ה' בלתי מוגה
כס"ד ש"פ וישב כ"ף כסלו ה'תש"ד מ.

על מתנה, דכל הנותן בעין יפה הוא נותן 27, היינו שהתורה ניתנה בעין יפה למקבלי התורה, מ"מ היא נקראת בברכה (תורת) תורתו של הקב"ה, היינו שגם בהיותה למטה ניכר בה שהיא תורתו של הקב"ה. וע"ד המבואר 28 בענין דוד שהי' מחבר תורה שלמעלה עם הקב"ה, היינו שהמש"ד בתורה בחי' נותן התורה, אזוה גם מה שמסיים ואין 29 למשל ומיקל את האדם, היינו שבתפועל אין כאן ענין של מלחמה, אלא של מצאות המכשול בסילה מעיקרא, שאין גם אפשרות לענין של מכשול, שזוה ענין שלום רב, שאין כלל מצאות של מנגד, היינו שאינו יכול להיזק גם לאחור.

וזהו פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, דעיקר ענין 30 הפדי' בשלום נעשה ע"י התורה דוקא, דע"ז פועל שיהי' ברבים היו עמדי, היינו שמהפך גם את הרבים המנגדים אליו, וכמשטות הענין שגם אנשי אבשלום התפללו לשלומו של דוד 29, ועד שנעפל יחידה מזה, כפי שיהי' ענין פדה בשלום לע"ז, דכי ברבים היו עמדי, היינו שהרבים נתפכים למציאות של עמדי, שמתבטל לגמרי כל מצאות המנגד, כגאולה האמיתית והשלמה, שבאים אל שלימות הארץ, ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיד בה מרשית השנה ועד אחרית שנה 30, ובשלימות העם, כנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו 31, ומתוך שלימות התורה, דכל ג' השלימות נעשים חוט המשולש, שחולקים לקבל פני משיח צדקנו בביהמ"ק השלישי, ויקיים הענין דביקש יעקב לישב (בשלוה 32), ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו 33, שאז יהי' הענין ראבוא אל אדוני שעירה 34, במהרה בימינו ממש.

בס"ד. ש"פ מלקי. שבת חנוכה, מבה"ח טבת ה'תש"מ.

הנחת הת' בלתי מוג

ח"ר נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ, ובגמרא אנ מצוה להניחה בספח הסמך לפתח כו' כדי שתהא נר חנו משמאל ומימין ומימין כו' כ"ק מו"ח אדמו"ר במאנ ד"ה זה דשנת תש"ד [פני ארבעין שנין, דכין שעברו מאז ארב שנין, מוכן, שע"י היגיעה והלימוד כדדוש במאמר זה, אפשר ליה קאי אינש אדעתי' דרבי' 4], מהו ענין נר חנוכה שצ"ל על פתח ב' מבחוץ דוקא, ומהו שג"ר חנוכה הוא משמאל ומימין היא מימין, ד בענין זה שני"ח צ"ל על פתח ביתו מבחוץ ה"ה שונה ממצות המצו דתוכן ענין המוזה הוא בשביל הבית שבפנים, וכמוכן מה שה"ת השם שר"י הכתוב על המוזה הוא שומר דלתות ישראל 5 (או שו דירת ישראל 6), היינו שענינה הוא לשמור על מה שבפנים, משא ג"ח ענינה הוא להאיר מבחוץ, וכפי שמביא בהאמאר הנפק"מ להלכ דמוזהת החצר אינה פוסרת את הבית, משום שצ"ד להיות מזו מיוחדת בבית לשמור על הבית, משא"כ ג"ח שהדליקו בפתח הח פוסר את הבית, מכיון שעיקרו הוא להאיר בחוץ, ואן שלכאורה ט הדבר הוא משום פרטומי ניסא, עדיין אינו מוכן, שהרי גם כנס פור צ"ל הענין דפרטומי ניסא (ועד שחנכה ופורים הן נצח והה"ל הן שוקפים הנמנין לפעמים כדדגא אחת), ומ"מ שם פרטום הנט ו בבית הכנסת, שצ"ל ברב עם הדרת מלך 9, וא"כ מדוע נקבע ע פרטומי ניסא דחנוכה דוקא בהארת העולם בחוץ.

ונקודת הביאור בזה, דענין זה מה שני"ח משמאל ומימין מי קשור ג"כ עם אופן הפעולה, דהפעולה בימין ענינה ה הפעולה בפנים, ואילו הפעולה בשמאל תוכנה היא לפעול בחוץ. וההפרש ביניהם הוא ע"ד ההפרש בין מ"ע למצות פ"ת, דמ עיקר ענינם הוא לתקן את ענין קו הימין, ואילו מל"ת ענינם ה לברר גם את קו השמאל (ע"י דחי'). וזהו ההפרש בין מוזה ונ" דענינה של המוזה הוא, כותכנה בפשטות, להורות שכל עניני הא והעולם קשורים עם אלקות, וכפשטות מ"ש במוזה שמע ישראל אלקינו ה' אחד 10, שהקב"ה הוא אחד בכל העולם, כד' רוחות ה' רקיעים וארץ 11, וגם אומרים דהמוזה ענינה הוא ה' ישמור צא

- (1) שבת כא, ב. 2. שם כב, א. 3. סו"מ תש"ד ע' 81. 4. ע"ז ה.
- (5) סידור האר"ז ל כוזה מוזה. משנת תס"ז מ"ג מ"מ. 6. כל ה"ל מוזה (תובא כדכי משה י"ד ספר"ת). 7. ראה פ"ח שער חנוכה פ' ובכ"מ. ראה סתמ"צ לה"צ ע"א, א ואילך. 8. ראה תקדמת חת"ץ (פתח אליהו 9) משלי יד, כה. ראה מג"א או"ח סו"מ סק"ג. 10. ואתחנן ו, ד. 1. ראה ברכות ע"ב, ב.

ב"ב ג, א. 28. לקו"ת שלח נא, א. ובכ"מ. 29. ירשלמי סוטה פ"א סו"ח. 30. עקב י, יב. 31. בא י, ט. 32. רש"י רש פרשתו. 33. עובד' בסוטה. 34. ראה רש"י ושלח לג, יד.

הנחת הת' בלתי מוגה